

Protokół nr 22-4/2012
z posiedzenia
Komisji Spraw Społecznych i Ochrony Zdrowia
z dnia 19 kwietnia 2012 r.
w Nowym Ratuszu, przy ul. Wały Jagiellońskie 1,
w sali nr 003

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 16:00

Obecność:

Posiedzenie Komisji odbyło się w 6-osobowym składzie, wg. listy obecności, stanowiącej załącznik nr 1 do protokołu.

Lista pozostałych osób uczestniczących w posiedzeniu stanowi załącznik nr 2 do protokołu.

Przewodnicząca Komisji Radna Beata Dunajewska - Daszczyńska otworzyła posiedzenie, powitała zebranych i stwierdziła quorum.

Przewodnicząca poinformowała, że na prośbę pani Marii Podgórnika - pełnomocnik ds. osób niepełnosprawnych zdejmuje się punkt dotyczący roli pełnomocnika.

Następnie przewodnicząca przedstawiła następujący porządek posiedzenia:

1. Opiniowanie „Sprawozdania z wykonania budżetu Miasta Gdańska za 2011 rok”
2. Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie uchwalenia budżetu Miasta Gdańska na 2012 rok - druk nr 542
3. Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Miasta Gdańska na lata 2012-2040 - druk nr 541
4. Opiniowanie projektu uchwały w sprawie: zmiany programu rozwoju gminy Gdańsk zawartego w dokumencie „Strategia Rozwoju Gdańska do roku 2015” - druk nr 527
5. Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia „Programu współpracy Miasta Gdańska z organizacjami pozarządowymi na rok 2012” - druk nr 540
6. Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę Rady Miasta Gdańska w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gdańsku na rok 2011 - druk nr 539
7. Działania z zakresu pomocy społecznej na rzecz osób niepełnosprawnych, w tym terapia zajęciowa dla osób niepełnosprawnych.
8. Analiza wydatkowania środków PFRON w latach 2009-2011

9. Sprawozdanie za 2011 rok z realizacji „Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gdańsku na rok 2011”

10. Sprawy bieżące, wolne wnioski, korespondencja

Porządek przyjęto jednogłośnie 6 głosami „za”.

Porządek stanowi załącznik nr 3 do protokołu.

PUNKT 1

Opiniowanie „Sprawozdania z wykonania budżetu Miasta Gdańska za 2011 rok”

Jolanta Ostaszewska - Dyrektor Wydziału Finansowego UM i Jarosław Formela - Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej przedstawili sprawozdanie w zakresie działania komisji.

Przewodnicząca otworzyła dyskusję, nie było żadnych pytań, przystąpiono do głosowania nad pozytywnym zaopiniowaniem sprawozdania.

USTALENIA KOMISJI:

Komisja - jednogłośnie 6 głosami „za” - pozytywnie zaopiniowała sprawozdanie z wykonania budżetu Miasta Gdańska za 2011 rok.

OPINIA Nr 22-04/103/23/2012 - stanowi załącznik nr 4 do protokołu.

PUNKT 2

Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie uchwalenia budżetu Miasta Gdańska na 2012 rok - druk nr 542 z autopoprawką

Druk nr 542 - stanowi załącznik nr 5 do protokołu.

Jolanta Ostaszewska - Dyrektor Wydziału Finansowego UM zreferowała projekt uchwały.

Przewodnicząca Komisji otworzyła dyskusję.

Żaneta Geryk - Wiceprzewodnicząca Komisji

20 tys. otrzymał wydział spraw społecznych na zwiększenie wydatków dla gdańskiego centrum profilaktyki uzależnień, w jaki sposób te pieniądze wpłyną na to, że mniej osób będzie jeździło pod wpływem alkoholu?

Jarosław Formela - Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej

To jest na zakup alkomatów dla policjantów. Ta profilaktyka polega na tym, że policja będzie mogła częściej kontrolować kierowców.

Nie było więcej pytań, przystąpiono do głosowania nad pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały z autopoprawką.

USTALENIA KOMISJI:

Komisja - 5 głosami „za”, przy 1 wstrzymującym się - pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

OPINIA Nr 22-04/105/25/2012 - załącznik nr 6 do protokołu.

PUNKT 3

Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Miasta Gdańska na lata 2012-2040 - druk nr 541 z autopoprawką

Druk nr 541 - stanowi załącznik nr 7 do protokołu.

Jolanta Ostaszewska - Dyrektor Wydziału Finansowego UM zreferowała projekt uchwały.

Przewodnicząca Komisji otworzyła dyskusję.

Żaneta Geryk - Wiceprzewodnicząca Komisji

Budowa przedszkoli modułowych w dzielnicach rozwojowych miasta, czy już wiadomo o jakie dzielnice chodzi?

Jolanta Ostaszewska - Dyrektor Wydziału Finansowego UM

To są dwa przedszkola w Gdańsku Południu.

Nie było więcej pytań, przystąpiono do głosowania nad pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały.

USTALENIA KOMISJI:

Komisja - 5 głosami „za”, przy 1 wstrzymującym się - pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały z autopoprawką.

OPINIA Nr 22-04/104/24/2012 - załącznik nr 8 do protokołu.

PUNKT 4

Opiniowanie projektu uchwały w sprawie: zmiany programu rozwoju gminy Gdańsk zawartego w dokumencie „Strategia Rozwoju Gdańska do roku 2015” - druk nr 527 z autopoprawką

Druk nr 527 stanowi załącznik nr 9 do protokołu.

Andrzeja Socik - Kierownik Biura Współpracy Metropolitarnej w Wydziale Polityki Gospodarczej UM zreferował projekt uchwały.

Ewa Kamińska - Zastępca Prezydenta Miasta Gdańska

Propozycje korekty miały dotyczyć kwestii związanych z opieką nad dziećmi do lat 3, która to opieka została uznana jako składająca się z dwóch komponentów: opiekuńczych i edukacyjnych. W związku z tym, że jest ta dwutorowość tej opieki bardzo podkreślana trzeba było uwzględnić funkcję edukacyjną na ten czas opiekuńczy również w zapisach tego programu. Stąd te niewielkie zmiany, które jakości programu nie zmieniają, natomiast pokazują tę funkcję. Jest jeszcze jedna kwestia związana ze wskaźnikami do tego programu, które także musiałyby być nieco zmienione. Ta lista wskaźników jest bogatsza. Ponieważ zobowiązano nas do raportowania rocznego dotyczącego zasobów pomocy społecznej i tam się te wskaźniki pojawiły. Bardzo prosimy o uwzględnienie tych zmian.

Przewodnicząca komisji otworzyła dyskusję.

Jacek W. Teodorczyk - członek Komisji

Dostałem bardzo ciekawy materiał, ale podajecie w nim państwo różnie zapisane wartości, raz w procentach, raz inaczej.

Katarzyna Drozd - Wiśniewska - Wydział Polityki Gospodarczej

Do każdego z tych mierników będziemy tworzyli kartę mierników tak żebyśmy mogli doprecyzować o co dokładnie chodzi w danym mierniku. Tutaj pokazujemy liczbę osób korzystających z pomocy społecznej w stosunku do liczby mieszkańców.

Jacek W. Teodorczyk - członek Komisji

Ja się z panią pozwolę nie zgodzić bo dla mnie jest to zbyt duży stopień uogólnienia.

Ewa Kamińska - Zastępca Prezydenta Miasta Gdańska

W sprawozdaniu MOPSu ma pan wszystkie cyfry, natomiast wskaźnikowanie na poziomie programu operacyjnego ma nam pokazać zmianę, a zmianą oczekiwaną w tym wskaźniku jest malejący procent. Czyli zmianą oczekiwaną za skuteczność działań pomocy społecznej jest co raz mniejszy procentowo wskaźnik osób obejmowanych pomocą społeczną ponieważ oznacza to, że żyje się nam co raz lepiej.

Piotr Gierszewski - członek Komisji

Oby nam się lepiej żyło, te korekty, które dzisiaj otrzymaliśmy faktycznie są potwierdzeniem, że jest niewystarczająca ilość miejsc opieki nad dziećmi do lat 3, niewystarczająca baza lokalowa w zakresie opieki do lat 3 itd. czyli co dalej? Mówimy o specyfice tego wychowania żłobkowego, czy będzie pani prezydent pracowała nad tym, żeby ulżyć mieszkańcom i zmniejszyć liczbę oczekujących na miejsca w żłobkach?

Ewa Kamińska - Zastępca Prezydenta Miasta Gdańska

Cytowane z korekty zdania stwierdzające brak są zdaniami, które są wpisywane w „szanse i zagrożenia” w programie, natomiast tej części, która mówi o działaniach proponowanych w celu przewyciężenia już nie ma zapisu. To, że mamy niewystarczającą ilość miejsc jest powodem, dla którego te działania są podejmowane. Mamy w tej chwili rozeznanie dotyczące tej ilości miejsc, które zapewniamy w publicznych placówkach. Sprawdzaliśmy jak rzeczywiście te potrzeby są zabezpieczane ponieważ jest duża sfera niepubliczna, która te usługi

realizuje. Taka integracja tej sfery publicznej i niepublicznej żebyśmy wspólnymi siłami poprawili sytuację na rynku. Naszym zadaniem jako miasta jest wsparcie tej funkcji niepublicznej tak, żeby jej koszty nie spoczywały wyłącznie na rodzicach, żebyśmy te koszty również mogli podjąć. Trudność polega na tym, że jesteśmy w stanie wyjść z ofertą do sfery niepublicznej ale warunkiem jest ich rejestracja w rejestrze placówek. Ponieważ ustawa daje jeszcze dwa lata kiedy nie muszą tego robić w związku z tym jest pewien kłopot polegający na tym, że nie chcąc wchodzić w zależność od naszych warunków np. lokalowych, kompetencji kadry i programu, który jest przez nich realizowany - wstrzymują się. Ponieważ jest określona ilość osób, która mimo tych wysokich cen korzysta z ich pomocy i nie czują tego ciśnienia. Mimo, że nie mamy tych placówek w projekcie chcemy na przyszły rok, chcąc skrócić ten czas - stymulując, żeby wyszli z tej szarej strefy, rozpiścić konkurs na uruchomienie odpowiedniej ilości w różnych formach i wówczas stający do konkursu będzie miał obowiązek wpisania się do naszego rejestru. Zobaczmy na ile da się tę strefę do naszych działań przyciągnąć dlatego, że tak naprawdę zależy nam również na tym, żeby tych form opieki było więcej niż tylko publiczna, instytucjonalna żłobkowa forma. Mamy świadomość, że rynek potrzeb w tym zakresie jest dużo większy i że ruch z naszej strony warunkuje możliwość uruchomienia również rezerw na rynku pracy. Moglibyśmy dyskutować na temat zapisów w tym programie dosyć szeroko, ta strategia to jest żywy dokument, na którym będziemy pracować przygotowując kolejną strategię, a po drugie będziemy go nowelizować wtedy kiedy życie nam taką potrzebę pokaże. Ale z drugiej strony chodziło nam też o to, że skoro już dzisiaj wiemy, że tak można to podzielimy się z państwem tą wiedzą.

Żaneta Geryk - Wiceprzewodnicząca Komisji

Odnosnie żłobków i ustawy, która wchodzi w 2013, czy pani prezydent ma jakieś informacje jak to będzie wyglądało, ile tych żłobków będzie musiało dokonać pewnych inwestycji żeby móc wejść w ten nowy program, czy one już się dzisiaj nadają, czy potrzeba je przekształcać jeśli chodzi o kadre, budynki itd. Bo może się okazać, że ta nowa ustawa nałoży dużo obowiązków i finansowych i pedagogicznych, że nie dadzą rady i okaże się, że wcale tych miejsc w żłobkach nie będzie tak dużo, jak to państwo widzicie w tym roku 2013?

Krystyna Konieczny - Dyrektor Gdańskiego Zespołu Żłobków

Możemy tylko przypuszczać, że warunki lokalowe tych placówek, które działają w tej chwili w formie działalności gospodarczej nie do końca spełniają normy, aczkolwiek nie można tak powiedzieć o wszystkich. Ci, którzy wiążą długofalowe plany z realizacją różnych form opieki, ci z pewnością przygotowawali to już zgodnie ze sztuką prawa i pewnie się zarejestrują i nie będą mieli z tym kłopotów. Natomiast znikną prawdopodobnie wszystkie te formy, które są w piwnicach, na placach budowy, w częściach przemysłowych miasta. Widziałam dzisiaj przedszkole i żłobek bez ogrodu, taka placówka nie będzie mogła się zarejestrować bo jest w nieodpowiednich warunkach. Nasze miejskie placówki wszystkie spełniają wymogi, ja mówię tylko o tych, które są jeszcze nie zarejestrowane. Ja przypuszczam, że połowa z tych, które działają uda się w nowych warunkach. Myślę, że możemy liczyć na dziennych opiekunów i tutaj stymulować tę formę opieki dotąd nieznaną i przy odpowiedniej kampanii i edukacji społecznej uda się zachęcić osoby do tego typu działalności.

Piotr Gierszewski - członek komisji

Przekonała mnie pani prezydent swoim wyjaśnieniem bo to, co pani powiedziała że w przyszłym roku będą konkursy i nam jako miastu powinno zależeć na formalizowaniu tej opieki i dziękuję, że takie zapisy się pojawiają.

Nie było więcej pytań i głosów w dyskusji, przystąpiono do głosowania nad pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały z autopoprawką.

USTALENIA KOMISJI:

Komisja - jednogłośnie 6 głosami „za” - pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały z autopoprawką.

OPINIA Nr 22-04/106/26/2012 - stanowi załącznik nr 10 do protokołu.

PUNKT 5

Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie przyjęcia „Programu współpracy Miasta Gdańska z organizacjami pozarządowymi na rok 2012” - druk nr 540

Druk nr 540 stanowi załącznik nr 11 do protokołu.

Jarosław Formela - Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej zreferował projekt uchwały.

Ponieważ nie było żadnych pytań, przystąpiono do głosowania nad pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały.

USTALENIA KOMISJI:

Komisja - jednogłośnie 6 głosami „za” - pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

OPINIA Nr 22-04/107/27/2012 - stanowi załącznik nr 12 do protokołu.

PUNKT 6

Opiniowanie projektu uchwały zmieniającej uchwałę Rady Miasta Gdańska w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gdańsku na rok 2011 - druk nr 539

Druk nr 539 stanowi załącznik nr 13 do protokołu.

Jarosław Formela - Dyrektor Wydziału Polityki Społecznej zreferował projekt uchwały.

Ponieważ nie było żadnych pytań, przystąpiono do głosowania nad pozytywnym zaopiniowaniem projektu uchwały.

USTALENIA KOMISJI:

Komisja - jednogłośnie 6 głosami „za” - pozytywnie zaopiniowała projekt uchwały.

OPINIA Nr 22-04/108/28/2012 - stanowi załącznik nr 14 do protokołu.

PUNKT 7, 8

Działania z zakresu pomocy społecznej na rzecz osób niepełnosprawnych, w tym terapia zajęciowa dla osób niepełnosprawnych.- załącznik nr 15

Analiza wydatkowania środków PFRON w latach 2009-2011 - załącznik nr 16

Danuta Podogrodzka - Lost - Zastępca Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej przedstawiła prezentację.

Działania na rzecz osób niepełnosprawnych - podstawa prawna przede wszystkim ustawa o pomocy społecznej i rehabilitacji zawodowej oraz wszelkie rozporządzenia i uchwały w sprawie odpłatności dotyczących wsparcia dla osób niepełnosprawnych. Chciałam przypomnieć państwu, że mamy nową strukturę, jesteśmy od niedawna Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie, podzieliliśmy się na 8 centrów pracy socjalnej. W nowej organizacji uwzględniliśmy fakt, że chcemy być bliżej klienta, stąd ta reorganizacja. W centrach pracy socjalnej są w tej chwili zespoły ds. osób niepełnosprawnych i seniorów, które w środowisku zamieszkania wspierają osoby niepełnosprawne. Tam przenieśliśmy środowiskowe domy samopomocy i kluby samopomocy. Natomiast działem, który zajmuje się stricte osobami niepełnosprawnymi jest dział ds. osób niepełnosprawnych w centrum usług społecznych. Mamy tutaj wyszczególnione zadania w dziale osób niepełnosprawnych, one się dzielą na dwa zespoły: zespół wsparcia osób niepełnosprawnych i to są te działania, które prowadzone są w zakresie monitoringu i warsztatów terapii środowiskowych domów i klubów samopomocy. Drugi zespół to jest zespół dofinansowań i tutaj ten zespół realizuje dofinansowania, które są przekazywane przez PFRON, tutaj też jest organizowanie przedsięwzięć na rzecz osób niepełnosprawnych. Zadania zespołów ds. seniorów i osób niepełnosprawnych to są te zadania, które są w centrach pracy socjalnej. Oprócz prowadzenia pracy socjalnej i wskazania diagnozy, która jest podstawą do skierowania do ośrodka wsparcia, ten zespół monitoruje działania ośrodków wsparcia i kieruje do tych ośrodków osoby niepełnosprawne. MOPS prowadzi i zleca prowadzenie takich form jak mieszkania chronione, mamy 6 mieszkań po dwie osoby i jedno mieszkanie dla osób z zaburzeniami psychicznymi, prowadzone są też kluby samopomocy dla osób z zaburzeniami psychicznymi, to są 4 kluby dla 42 osób, środowiskowe domy samopomocy 8 domów dla ok. 200 osób, warsztaty terapii zajęciowej 6 placówek dla 227 osób i dwa domy pomocy dla 170 osób niepełnosprawnych. W tych domach są też miejsca interwencyjne, że w razie interwencji możemy skierować taką osobę. Wspieramy w ten sposób 483 osoby plus 88 osób z domów samopomocy. Mieszkania chronione przygotowują osoby do samodzielnego mieszkania. Tam prowadzone jest wsparcie w zakresie pracy socjalnej. Obserwujemy tę osobę, na ile ona sobie radzi w tym środowisku, na ile ona mogłaby przy dalszym wsparciu funkcjonować samodzielnie. Prowadzimy poradnictwo specjalistyczne oraz utrzymywania na odpowiednim poziomie czyli samodzielną obsługę w zakresie pełnienia różnych ról społecznych, czy są jakieś problemy z przemieszczaniem się tej osoby oraz na tym etapie ubiegamy się o uzyskanie ewentualnego mieszkania dla takiej osoby na etapie końcowym wtedy kiedy wiemy, że ta osoba jest w stanie wyjść z mieszkania chronionego. Kolejną formą pomocy są cztery dzienne kluby samopomocy gdzie osoby otrzymują

wsparcie w środowisku zamieszkania po to aby mogli w pełni uczestniczyć w środowisku lokalnym. Kluby samopomocy są odpowiedzią na potrzeby w środowisku. Chcemy je tak w przyszłości ustawić, żeby ta organizacja pokazała nam, że musimy zmienić i dostosować formy, które posiadamy do osób niepełnosprawnych. W tej chwili takie formy samopomocy są nam niezbędne m.in. żeby wyprowadzać osoby z terapii zajęciowej, żeby proponować im pracę na rynku pracy, wspierać te osoby, które podejmują pracę i chcielibyśmy, żeby do tych klubów samopomocy przychodzili po specjalistyczne wsparcie. Kładziemy nacisk na aktywne wypełnienie czasu wolnego żeby potrafili potem funkcjonować samodzielnie. Środowiskowe domy samopomocy 8-godzinne domy, są dla tych osób, które w klubach samopomocy nie mogą już realizować bo jest dla nich już niewystarczający, natomiast warsztat terapii zajęciowej też nie jest wystarczającą formą. Jest to 8-godzinna praca z tymi osobami, chodzi w szczególności o to, aby zwiększyć zaradność i samodzielność w miejscu zamieszkania aby te osoby jak najdłużej funkcjonowały w miejscu zamieszkania i nie były kierowane do domów pomocy społecznej. Środowiskowe domy samopomocy przede wszystkim zapewniają wszelkiego rodzaju treningi umiejętności plastycznych i gospodarczych oraz pomoc w udostępnieniu wszelkiego rodzaju świadczeń taką jaką się osobom niepełnosprawnym należy. W środowiskowych domach samopomocy zapewniamy też wyżywienie. Warsztaty terapii zajęciowej - wyodrębniona organizacyjnie i finansowo placówka, która przede wszystkim stwarza możliwość podjęcia pracy, warsztaty przeprowadzają terapię zajęciową, w ramach tej terapii osoba, która ma podjąć pracę musi nabyć umiejętności pokonywania trudności dnia codziennego, musi poddać się różnego rodzaju terapii, rehabilitacji po to żeby w przyszłości mogli pracować, przede wszystkim warsztat przygotowuje taką osobę do podjęcia pracy. Domy pomocy społecznej - jako forma instytucjonalna ostateczna gdzie umieszczane są osoby niepełnosprawne, na terenie Gdańska działają dwa takie domy. To już jest cała forma instytucjonalna docelowa. Pozostałe działania, które są prowadzone na rzecz osób niepełnosprawnych są to działania takie, które są przekazywane do organizacji pozarządowych, m.in. wypożyczalnia sprzętu rehabilitacyjnego, 284 osoby w zeszłym roku skorzystały z tej wypożyczalni. Asystent osoby niepełnosprawnej 70 tys. i to jest taka pomoc realizowana dla osób niepełnosprawnych w oparciu o placówki edukacyjne i rehabilitacyjnych, przede wszystkim do tych naszych ośrodków wsparcia i z tej usługi skorzystało 61 osób w zeszłym roku. Osoba niepełnosprawna może być skierowana bezpośrednio z ośrodka środowiska zamieszkania do domu pomocy społecznej, wtedy kiedy z tą osobą nie można pracować, nie można jej pomóc, ona wymaga całodobowych usług opiekuńczych i z tych usług opiekuńczych nie można prowadzić w miejscu zamieszkania, to taka osoba kierowana do domu pomocy społecznej ona może być kierowana do środowiskowego domu, do mieszkania chronionego i z powrotem. Natomiast ze środowiskowego domu samopomocy kierowana do warsztatów terapii zajęciowej, natomiast my w tej chwili ten system w taki sposób układamy aby osoby w warsztatach terapii zajęciowej były to osoby, które są gotowe do podjęcia pracy i ta terapia będzie przygotowywać ich do podjęcia pracy natomiast do środowiskowego domu ci, którzy nie mogą pójść i z warsztatu są ewentualnie kierowani do mieszkania chronionego. Mamy również osiedle Sitowie, gdzie jest przeprowadzana również terapia usamodzielnienia, wymarzyliśmy sobie, żeby w końcowym efekcie było mieszkanie i praca przy ewentualnym wsparciu usługami specjalistycznymi. Mamy dom pomocy społecznej usługi specjalistyczne a gdy one są niewystarczające mamy kluby samopomocy, środowiskowe domy, warsztaty,

mamy zakład aktywności zawodowej, niektóre osoby poza zakładem aktywności uczestniczą, jest nasza spółdzielnia socjalna. Środki pozyskaliśmy z PFRONu, mamy 6 warsztatów, 227 osób jest uczestnikami, 90% to są środki PFRONu, 10% to jest dofinansowanie z urzędu miasta. W zeszłym miesiącu zwiększyliśmy dofinansowanie dla warsztatów terapii zajęciowej uznając, że warsztat jest tą formą najbardziej aktywizującą i potrzebującą dodatkowego zatrudnienia i dodatkowych zajęć, które trzeba przeprowadzać z osobami niepełnosprawnymi. Środki w 2009 roku - ponad 6 200 000 zł., najwięcej środków przeznaczyliśmy na ortopedię, na bariery i na turnusy rehabilitacyjne. Chciałam przypomnieć, że w 2009 roku na turnusy pojechali i dorośli i dzieci. Środki w 2010 to jest 5 615 000 zł, na rehabilitację zawodową 1 300 000 zł, w tym okresie dostaliśmy zmniejszone środki, nie przeznaczyliśmy środków na dofinansowanie zaopatrzenia w sprzęt rehabilitacyjny. Jeszcze znaleźliśmy środki na dofinansowanie (...) ale wprowadziliśmy nowe zadanie z art.36 gdzie w konkursach realizowaliśmy sport, kulturę i rekreację. Ile więcej środków wydaliśmy na rehabilitację społeczną w 2010 również na ortopedię, na bariery, turnusy rehabilitacyjne, na rehabilitację zawodową wydaliśmy 902 000 zł, najwięcej wydaliśmy na działalność gospodarczą oraz na wyposażenie stanowiska. Środki w 2011, w zeszłym roku 5 829 000 zł, podzieliliśmy je w taki sposób i tutaj również na dofinansowanie kultury i rekreacji nie zaplanowaliśmy środków ale zaplanowaliśmy zwiększenie na zadania art. 36, najwięcej wydaliśmy na ortopedię, na bariery i na turnusy rehabilitacyjne dla dzieci do lat 18. Rehabilitacja zawodowa 951 tys., najwięcej działalność gospodarcza i wyposażenie stanowisk pracy. Tu jest taki przykład oczekiwania na dofinansowanie na aparaty słuchowe, ilość złożonych wniosków 152, kwota wnioskowana z tych 152, natomiast przy 150% jest 225 tys. zł, ale przy 100% jest 171 czyli zaoszczędzamy na tej operacji 54 tys. zł, które możemy przeznaczyć na inne środki.

Iwona Wasowska - Stowarzyszenie Rehabilitacji i Przedsiębiorczości

Naszym celem jest usamodzielnienie i przygotowanie do podjęcia pracy przez osoby niepełnosprawne i takie mamy założenie, bardzo pro zawodowe. Nasi podopieczni to osoby niepełnosprawne, psychicznie chore, upośledzone. Jest to bardzo ważne dla rodzin tych osób, chodzi tu o samo wyjście, nasi podopieczni czują się u nas bezpiecznie, samo osvajanie do samodzielności i zatrudnienia musi chwilę potrwać. Główną formą działalności stowarzyszenia to właśnie warsztat terapii zajęciowej, który uczy samodzielności.

Małgorzata Guz - Stowarzyszenie Rehabilitacji i Przedsiębiorczości

Warsztaty terapii zajęciowej zajmują się w pierwszej kolejności zatrudnieniem i podjęciem w przyszłości pracy zawodowej. Staramy się objąć osobę niepełnosprawną kompleksowym wsparciem czyli ta osoba odbywa praktyczny trening pracy w jednej z dziesięciu pracowni terapeutycznych, w których odbywa się terapia. Chciałam też nadmienić, że zmiany współczesne motywują nas do tego, że my też staramy się zmieniać, na przykład otworzyliśmy pracownię internetową, która wyniknęła z potrzeb rynku pracy. Jest również duże zapotrzebowanie na telemarketing, sprzedaż internetową dlatego też staramy się nasze działania zmieniać pod kierunkiem zapotrzebowania na rynku pracy. Oprócz tego taka osoba niepełnosprawna u nas otrzymuje kompleksowy pakiet usług zarówno psychologiczną diagnozę oraz doradztwo zawodowe pod kątem ograniczeń zawodowych tej osoby. Zrealizowaliśmy program „Krok bliżej do rynku pracy” gdzie kompleksowe wsparcie miało na celu diagnozę ograniczeń tej osoby ale również

diagnozę jeszcze zachowanych możliwości lub ewentualnie możliwości przekwalifikowania do jakiegoś innego zawodu, na który jest większe zapotrzebowanie. Organizowaliśmy także szkolenia dla tych osób z zakresu nowych kompetencji, które wydają nam się konieczne przy podejmowaniu pracy, jak na przykład sporządzanie dokumentów aplikacyjnych, przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej, komunikacji społecznej, przedsiębiorczości. Mamy w sumie 50 osób, 30 osób udało nam się w zeszłym roku, bo głównie skupiliśmy się na tych osobach, które najlepiej rokują i są najlepiej przygotowane dzisiaj do wyjścia na rynek pracy. Jest taka odnoga - członkostwo w Gdańskiej Spółdzielni Socjalnej, która szkoli 6 osób z zakresu sprzątania zewnętrznego i wewnętrznego, to były profesjonalne szkolenia z użyciem różnych narzędzi, żeby te osoby nauczyły się obsługi tych narzędzi. To wpisuje się w taką nową formę, którą staramy się promować, są to działania z zakresu ergonomii społecznej, którą staramy się realizować. Przede wszystkim staramy się pozyskiwać różnego rodzaju zlecenia, właśnie we współpracy z Gdańską Spółdzielnią Socjalną udało się żeby nasze osoby niepełnosprawne sprawdziły się w cateringu, przy różnych okazjach na przykład na Uniwersytecie Gdańskim gdzie była konferencja prasowa na temat autyzmu. Udało nam się wejść we współpracę z Powiatowym Urzędem Pracy gdzie też nasze osoby niepełnosprawne mają do zaoferowania gotowy produkt jakim są ręcznie robione kartki świąteczne tudzież inne okolicznościowe i wtedy instytucja składa zamówienie. To jest bardzo ważne dla tych osób, które tę pracę wykonują bo dochodzimy powoli do takiego momentu, że są już gotowe natomiast potrzebują jeszcze doświadczyć tej wartości ekonomicznej i tego też, że ta praca ma sens i jest potrzebna. Pomimo tego, że pracując wiele lat w terapii zajęciowej wiemy już ile takiej osobie możemy dać wsparcia, natomiast wiemy też jakie mamy problemy i czego nie możemy przeskoczyć. Chciałam przedstawić schemat, który pokazuje to, że mamy po jednej stronie warsztat terapii zajęciowej, który oferuje szerokie wsparcie również psychologiczne, społeczne i wychowawcze. A po drugiej stronie mamy otwarty rynek pracy, który oferuje osobom zatrudnienie, korzyści finansowe, liczne kontakty społeczne ale także bardzo wysokie wymagania, stres ale również brak wsparcia. Po tylu latach pracy wiemy, że to jest bardzo trudne, żeby te osoby bezpośrednio z warsztatów terapii zajęciowej przeskoczyły na otwarty rynek pracy, który nie oferuje żadnego wsparcia. Te osoby są gotowe do podjęcia pracy natomiast często nie są gotowe żeby tę pracę utrzymać. To kółko tak sobie krąży, że podejmujemy próbę pracy natomiast brak wsparcia powoduje, że szybciej do nas wracają niż odchodzą. Dlatego staramy się dostarczyć dodatkowych narzędzi i podmiotów, które mogłyby nam pomóc żeby te osoby łagodnie móc przenieść na rynek pracy. Przy stopniowym zwiększaniu zatrudnienia mniejsze stopniowo wsparcia aż kiedyś w perspektywie ta osoba trafi na otwarty rynek pracy. Tutaj wpisują się właśnie te działania z zakresu ekonomii społecznej oraz działania związane z Gdańską Spółdzielnią Socjalną, która ma służyć jako taki inkubator ekonomii społecznej i ma zatrudniać te osoby niepełnosprawne w pierwszej kolejności oferując wsparcie elastyczne formy zatrudnienia. Tutaj jest nasz kolejny projekt osiedle Sitowie . Mamy jeszcze taką ideę przyszłościową - kluby wsparcia i samodzielności.

Kacper Piechowski - koordynator projektu „Sitowie” (przedstawiając prezentację)

Naszyc podopiecznych uczymy samodzielności, pomagamy w podstawowych czynnościach życiowych. W osiedlu funkcjonuje również pracownia bukieciarska, w

której robimy prace ręczne, bukiety, bądź też świąteczne stroiki. Każdy dom ma swoją specyfikację, mieszkańcy innych domków wymieniają się żeby spróbować czegoś nowego. Są również pracownie komputerowe, fotograficzne, chcemy stworzyć taki sklep internetowy żeby zaangażować wszystkie te pracownie. Włożyliśmy mnóstwo pracy żeby przygotować nasz dom do stanu obecnego. Dom jest otwarty dla osób z tego samego osiedla.

Przewodnicząca Komisji otworzyła dyskusję.

Żaneta Geryk - Wiceprzewodnicząca Komisji

Jak długo następuje przygotowanie człowieka do tego żeby mógł się usamodzielnic na rynku pracy, czy to jest rok, dwa, trzy lata? Po drugie bardzo dużo mówili państwo o wsparciu ze strony pracodawców, jakiego konkretnie wsparcia według was potrzebuje ta osoba? Bo wydaje mi się, że pracodawca może tego po prostu nie wiedzieć. Czy potrzebujecie wsparcia psychologicznego, pedagogicznego? I w jakich zawodach te osoby na rynku pracy mogłyby pracować? Ja tylko słyszałam o sprzątaniu, trochę o cateringu i o dziełach artystycznych, ale może jest tych zawodów więcej?

Małgorzata Guz - Stowarzyszenie Rehabilitacji i Przedsiębiorczości

Jest to wiele lat, na pewno nie mniej niż 3 bo takie jest założenie. Ten pierwszy etap powinien trwać minimum 3 lata. To jest optymistyczna wersja. Problem głównie polega na tym w przypadku tych osób, to nie chodzi o to, że pracodawca coś robi źle i nie potrafi tej osobie czegoś zapewnić, to chodzi o to, że podstawową potrzebą jest potrzeba bezpieczeństwa, te osoby czują się bezpiecznie i trafiają do nowej sytuacji i chociaż nie wiem jak pracodawca by się starał, to jest to nowa sytuacja. Tutaj bardziej potrzeba tego wsparcia udzielania przez cały system, przez te osoby zaufane, przez te osoby, z którymi się żyło i tak potrzeba bezpieczeństwa może być zaspokojona. Po jakimś czasie gdy ta osoba trafi do tego pracodawcy ona będzie w stanie przenieść te swoje lęki, obawy na tego pracodawcę i wtedy ten pracodawca mógłby przejąć to zadanie. Najpierw w pierwszej kolejności ta osoba musi tam trafić i wytrwać w nowych kontaktach z ludźmi, których nie zna, w nowych wyzwaniach, stres, nowe wymagania, ciężka praca i tutaj potrzebuje jeszcze tego wsparcia w starej formie. Kiedyś w przyszłości zakładamy, że to wsparcie się skończy. Rocznie na otwarty rynek pracy wychodzą dwie, trzy osoby, natomiast to się dzieje bardzo wolno. Mamy więcej takich osób gotowych, przygotowanych do pracy zawodowo, natomiast wiemy, że bez wsparcia nie da rady. Nam zależy żeby to wsparcie dostały żeby chciały pracować. Jeśli chodzi o zawody to są zawody sprzątające, usługi kurierskie, przy sprzedaży internetowej, przy telemarketingu no i na pewno przy wyrobach artystycznych.

Lech Kaźmierczyk - członek komisji

Czy takie osoby wychodzą z trenerami do pracy?

Małgorzata Guz - Stowarzyszenie Rehabilitacji i Przedsiębiorczości

Nie ma czegoś takiego przewidziane w warsztacie terapii zajęciowej. Ustawa nie przewiduje podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia, nie ma czegoś takiego, każde podjęcie zatrudnienia osoby będącej w warsztacie terapii według ustawy jest równoznaczne z (...), nie ma tej formy przejściowej gdzie ta osoba mogłaby i

podjąć zatrudnienie i otrzymać wsparcie. Na ten moment nie mamy narzędzi ani podmiotów, którymi moglibyśmy tę osobę wspierać.

Jacek W. Teodorczyk - członek komisji

Rozumiem, że wykształcimy te osoby zawodowo a oni nie są gotowi na wyjście na rynek pracy także dla mnie większym problemem jest problem psychologiczny, trzeba by było coś takiego wymyślić żeby pomóc tym osobom. Nawet gdyby te 3 osoby się usamodzielnily to dla mnie jest duży sukces.

Danuta Podogrodzka - Lost - Zastępca Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gdańsku

Chciałam jeszcze bardzo podziękować komisji za czynny udział w dzieleniu środków PFRON, wnieśliście tam państwo duży wkład pracy i za to chcę podziękować.

Beata Dunajewska - Daszczyńska - Przewodnicząca Komisji

Ja jestem szczególnie zadowolona ze zwiększenia kwoty dla warsztatów terapii zajęciowej bo to przez lata było słabo dofinansowane, mam nadzieję, że co raz bardziej będzie mogło się rozwijać.

Nie było więcej pytań, przystąpiono do kolejnego punktu posiedzenia.

PUNKT 9

Sprawozdanie za 2011 rok z realizacji „Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Gdańsku na rok 2011”

Sprawozdanie stanowi załącznik nr 17 do protokołu

Beata Dunajewska - Daszczyńska - Przewodnicząca Komisji

Dostaliśmy to sprawozdanie kilka dni wcześniej na piśmie, każdy miał okazję się z nim zapoznać, czy są jakieś pytania?

Jacek W. Teodorczyk - członek Komisji

Przeczytałem dokładnie to sprawozdanie, ten program cały czas się rozwija, mogę tylko pogratulować. Uważam, że komisja ds. rozwiązywania problemów alkoholowych spełnia bardzo ważną funkcję. Czy są jakieś pozytywne efekty tych specjalistycznych gabinetów, które u was funkcjonują? Bo samo funkcjonowanie jest bardzo dynamiczne, czy młodzież mniej pije?

Piotr Gierszewski - członek Komisji, przewodniczący Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Mówimy o dwóch sprawozdaniach - sprawozdanie z realizacji programów, który został państwu przedstawiony w formie tabelarycznej łącznie z ilościami pracy wykonanej procentowo i kwotowo jeśli chodzi o wykonanie w poszczególnych zapisach uchwalonych przez Radę Miasta czyli tej realizacji finansowej poszczególnych zapisów i drugie sprawozdanie uzupełniające. Zarówno wydział polityki społecznej, jak i my pisaliśmy o pewnych wnioskach, które nam się nasuwają co roku o tych sprawach, które udało nam się zrealizować i tych, których się nie udało. Dzięki bardzo dobrej współpracy z wydziałem, zapewniłem jako przewodniczący możliwość realizowania zapisów, na które na mnie nakłada zarówno prezydent jak i rada miasta. Dziękuję za tę pomoc wydziału i pomoc pani

prezydent. Chce państwu przedstawić panią Agnieszkę Solecką - przewodniczącą zespołu, który budzi najwięcej emocji - zespołu ds. obrotu napojami alkoholowymi. Mówimy tu o kontroli, mówimy o kwestiach namacalnych jeśli chodzi o przestrzeganie przepisów ustawy. Wiecie, że ustawa nakłada szereg obowiązków ale jest też w pewnych momentach nieprecyzyjna. W ubiegłym roku w całej Polsce zaledwie w 7 przypadkach udało się cofnąć koncesję sprzedaży alkoholu tym, którzy łamią ustawę. My również nie załamujemy się chociaż nasze wnioski na ogół są cofane ze względu na niską szkodliwość społeczną, mimo, że mamy nagrania wskazujące na sprzedaż ludziom pod wpływem alkoholu, na różnego rodzaju rozróby i zakłócenia funkcjonowania przed sklepami jak również sprzedaż nieletnim. My nie załamujemy się i dalej będziemy robić to, co robimy. Natomiast jeśli chodzi o kwestię picia alkoholu to jest to kwestia złożona i nie uda mi się opowiedzieć w kilku zdaniach.

Agnieszka Solska - Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

W dzień wagarowicza mieliśmy przypadek gimnazjalisty, który był pijany do nieprzytomności, karetka pogotowia musiała go przetransportować do szpitala. Natomiast porównując akcję „wagarowicz” z poprzednich lat to w tym roku było zdecydowanie mniej takich przypadków.

Jacek W. Teodorczyk - członek Komisji

Podoba mi się pomysł objęcia do roku 2015 wszystkich szkół programami profilaktycznymi a także założenie zmniejszenia upijania się o 5%.

Piotr Gierszewski - członek Komisji, przewodniczący Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Komisja bezpośrednio nie widzi zmiany uchwały Rady Miasta ale chciałem państwu przypomnieć, że mamy bardzo zliberyzowane prawo jeśli chodzi o zdobywanie koncesji, pamiętacie państwo jeszcze kilka lat temu były ograniczenia do odległości od szkół, szpitali, kościołów itd. teraz te wszystkie bariery zostały zdjęte. Rokrocznie wydajemy ok. 900 zgód. Ustawodawca wprowadza wiele udogodnień dla kontrolowanych, po pierwsze nie mamy kontroli przez zaskoczenie, możliwość cofnięcia koncesji to jest walka z wiatrakami ale nie ustajemy. Ustawodawca niestety nie dał nam jako komisji możliwości karania nieuczciwego sprzedawcy ale mamy w składzie przedstawicieli policji i straży miejskiej i wykorzystujemy to. To nie jest tak, że faktycznie oni są bezkarni, straż miejska nakłada mandat na takich sprzedawców.

PUNKT 10

Sprawy bieżące, wolne wnioski, korespondencja.

Nie było spraw bieżących i wolnych wniosków. Na tym posiedzenie zakończono.

**Przewodnicząca Komisji
Spraw Społecznych i Ochrony Zdrowia**

Beata Dunajewska - Daszczyńska

Protokołowała:

Monika Zawisza, podinspektor w Biurze Rady Miasta Gdańska